

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 12 Fylke: Telemark
 Tilleggsspørsmål nr. Herad: Mo
 Emne: Gamal engkultur Bygdelag: Skafi
 Oppskr. av: Odao Grimsdalen Gard: Grimsdal
 (adresse): Drammenson. 20 A ^{VII} G.nr. 59 Br.nr. 1
 Oslo.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Ordet eng vart nytta om mark det voss hevdgras på i molekular til skrap (villgras, serlar, finnstegge). Eng tyder soleis sjolve gras og. ("Her skend'e engje ven")

Dyrka mark det voss eng på, vart helst kalla skree (fl. skrin). Abblage vart nytta om engi året eller ho vart sådd eller iheren abblagd. I eldre tid sådde dei ikkje engfrø, men let skrone på seg sjolve. Etter ein kyrja ei til skrone, vart engi kalla kissingseng (kissingseng) eller künsleng.

Om eng i god hevd nytta ein ordet kytkeng (kytkeng)

Utslatter vart nytta om slatterager i utmarki. Elles kalla ein oftest slatt i heimebakkane skrapelatt

Elles kalla ein og om myrslettur, storslettur, steggjeslett (?:sme finstegge, ei - fl. - ur).

Ein kalar voss om langorollett og skult-orollett og, men ein nytta gjerne både

2
langtjå og sluttjå fæ á og same klille.

2) Reyding. Føi vart sliltone rúdde
med vissa millumrom. Leroy máttle all
barstoy burt. Lauvstogun var bli
meir reddi for, av di der mylla til
lauving. Desculan synti det sey at
lauvstogun gjóðle utmarki. Háv han
ikkei vart for ljúkkle, so han stengde
ute ljóset, var han god for Skrapelittun
Lralt og sovore vart rúdde burt.

Lauving vart mylla i utlittmarki.

Det som var brúkkle til ved, vart
lógst heim. Anna kúist og kvas vart
krend eller liggjande og rotne.

Pi naturengi i heimemarki
(innsmarki) vart skære steinar
slundm rúdde burt. Sur eller
la di gamle ingi star veft på det.
Dú meinte og at steinen hevdá (i: gav
nógging frá sey).

3) Nosevaksen eng. Nosen var nok
eit problem for skiffelbrukel komr.

Dú hadde ikkei reidskap til á fæ
gjört nosse effektivt til á lyna han.

Det var vel gjóðling med oske og
naturgjóðel som best vart brukt.

Einshilde sáðe vel ut noko rúsk
du rúbbu uppi loa om váren.

4) Myr og vassjuk eng. Myrar og dikar
vart gjófta, helst med á kaste vitor

rünst i kring, meir spidar gjennom dukane. I straphakkane vart òg kasta veitor som skal opne (skolveitor). Ein finn desse veitane òg i utmarki.

Vatning vart nok nytta i samband med gjøding. Ein hadde vater t.d. gjennom ei gjøddingkje for å få hevesiget so vassamt som råd.

Eller var det ikkje nokon fast skikk.

5. Gjøding

Rærtsett frå hode (gunders, kveer) utover innmarki med sau, vart det frå gammal ikkje gjødd på eng. Skindom kunde ein nytta delbund sau-gjødel, men ells gjøkk mest all gjødel til åkrane.

Nytte av haget tok dei frå heidane, so dei la ikkje so stor accent på engdyking.

Gross omor gjødel t.d. latningjødel (-kassemyk) vart gjerne lagt i suri-haugar der det var vassig.

Skureimane gav det mest av enghøget heime - og dei fekk hevesig frå åkrane.

6. Ein kalla om hevedgras der det var vass godt i hevd.

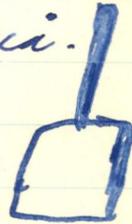
7. Heveddraget var vass sikkert for dei gamle. Dei sette først stik av hevesiget oart best mogleg. Hesi vart befor òg bygde oppi under av åker- og engmark. So smut det var råd, freista dei å byggja i bakkar og krattlunde. Heitane hadde

4
ísteiþe þe húskaplar þe gong.

Engi undir utbúsi vart of þe
kalla, ondi húsi (under húsi), og ein
hadde þe þe þeafliqaste þe þe þe þe.

Þe gjöðling av íkerreimane frá
ákrar þe og memnt for.

8. Vart engi heva, var þe þe þe þe
væren. Þe þe vart kögt ut í vni.
hágar og spreidd med elkár
av þe. Þe þe þe þe og at
gjöðli vart utkærd í þe þe
hágar þe á ánterförel.

Þe þe þe þe þe þe þe þe
o. l. þe þe þe þe þe þe þe
siele 30 ári

9. Þe þe þe þe þe þe þe
mylla þe þe þe og ungrar, þe þe þe.
þe þe, so marku skulde þe gjöðla.
Þe þe þe (þe þe) var gjöðling
av þe þe þe þe þe þe. Þe
þe þe þe (þe þe og þe) þe þe
og þe í mjólk þe (þe þe var
þe þe og þe þe þe midþy).

Engi vart þe þe þe þe þe þe
þe þe þe, men ísteiþe for í gjöðla.
Þe þe þe vart og engi þe. Þe
þe þe ísteiþe þe var med þe þe þe
í þe þe.

10. Þe þe þe þe þe þe. Þe þe þe
vart þe þe for þe þe og unheldig og

ikkeje tilrådes. Liker det er det enkelte som ber mindre stykker er engi om varen er. Dei gjøderer di gjenge eller beitingi er slutt.

Skulung vert so same skana for beiting om hausting. Elles er det enkelte som der dei er legg i silo- og beitingi full polio hurt på seiko engleigar.

11. Kvaom "nytkarke" som ein nytta dei i baner vund gjødeklumpene og spreide dei med, kjinner ein ikkeje selege gamle reidslap dei skulle bruk.

12. Væfjøs vart nytte vangle i eldre tid. Dei lag gjenge der ein kunde få herde utelatt (bakkemark). Det kunde og bli broke upp små åker i norden. Kvar gard hadde hest sitt fjøs.

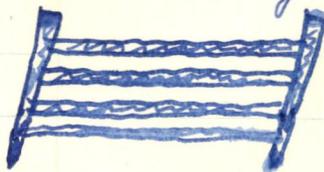
Gjodli vart hest spreidd om varen. Men det kunde nok og at ho vart spreidd om hausten.

13. Innbevingar for krøteri dei i kuile i, vart kalla kuar eller kose (ei kua, eit kose). Ein sier og quind (fl. quinder) og meiner kroat, seleg om siri innbevingar

6

Grindane varð seldur myklar til van-
ofingdags. Þú varst flúllur samman-
kvæm þess eða komst þú
þringul. Sumir hildu varð stóru
innleggingar laga. Þessu varð
myklar so lengi det gjótt, d.v.s.
so lengi þú icki varst for blaúle
eða áþrættu.

14. Til vanley varst þessi laga so
þregindar.

Det var seldur þá Natúrengru og í
heimbakkane sumu Grindungru
varst myklar.

So varst Grindungru myklar þessu
þú smáfeet.

For í selje upp Grindu, mi inn
þa fannspett (jónsbáur) og þú
í haldu Grindane samman myklar
inn halleband. Þú varst fri laga
so vidjot, so hleed so skiltrael

15-16. Ginnur icki þú þessu.

18) Kjinner ikkje dei dette.

19) Ein myllar som for namnet bræe, (eit) (bræde), men det er serleg for småfe- og opild ei mindre innhegning.

I skodnamn kjinner ein mindre dei desse ordi

20) Støylen (støvi) vart alltid nytta til slaktemark for. Støylane vart oftast slegne kvart år. Ein måtte ha flere støylar, so ein kunde få slå for buskapen flutte inn på støylen

Buskapen låg på støylen om naktene og i dei "mjölle" (middagskveld), so støylen vart godt hevd. Og engi vart svært. Dette eng- høyet vart halde for å vera sera god (indimprakt). Dette hev segut seg å vera rett og.

På heimestøylar vart bygde fjo for kyrne for 40-50 år sidan. Støylene låg i bræe. På heimestøylane sat dei med buskapen høvet og vart.

No eru heidsláttur og stöngling gjingur
svart alhenda. Þú fell þú tungpunkt
og det er ekki arleudfækk á fái þú
á slá eller á fái höget heim.
Husbonden er ofþr álmur (^{sees} som
vinteren), og hann rekk ekki
á slá eller fái heim heidhöget.

Nú det gæst spreidngi so
gjöðlingi fái stöngur, syfke bu-
stapar for á gjera det meste. Gjöðel-
klumpar eru á undtrödde og sparar
utover. Elles for gjerne ájarar og
spreidde klumpar om hæcker.
Hann myfke á ei reke eller á
anna handiale (handgole)

21. Öske kunde bli myfka þú á
gjöðle med, báde þú ein felle frá
gjöve og samare omnane - og þú ein
felle med á breune lauvris, kvist
og kvæ.

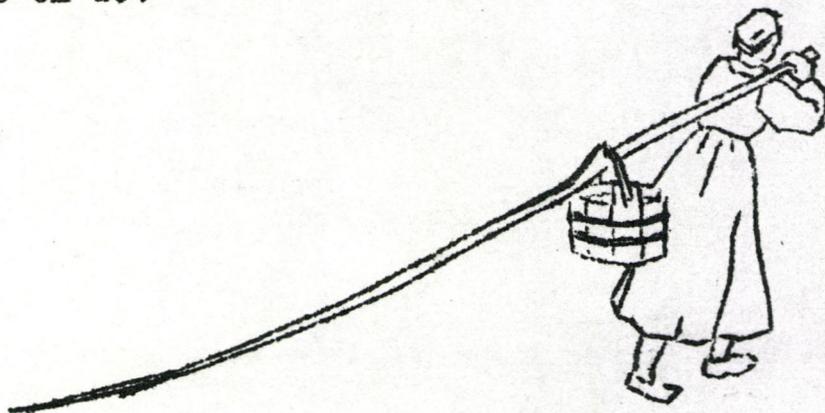
No gjung matvængi meir og meir
soer þú kulturléide. Þúre einshilde
slor no utsláttur og stöngsvallar. Stöng-
húsi forfell og er myfke heit úbráðande.
Mestvænt er slazordet i fjellbyggðum
og Tungpunkte og úlaglegu. Þúre légt þýggast
med. Þéleudfækk þúre meir þú þúre.

NORSK ETNO OG ISK GRANSKING
ADR. NORSK FOLKEMUSEUM
BYGDØY

Ver gild og skriv svaret med blyant på same ark.

Tilleggsspørsmål til nr. 5 Vannbæring.

I Tinn i Telemark har ein for eit par mannsaldrar sidan bore vatn på ei lang stong. Ein bar den eine enden over aksla, den andre enden drog ein etter seg på marka. Taret hekk på stonga bak ryggen at den som bar (drog). Ein liten mothake på stonga gjorde at handtaket på bøtta ikkje gleid. Stonga var såpass mjuk at vatnet ikkje skvaapla over. Utanom denne opplysninga kjenner ein no denne metoden berre frå Värmland i Sverige. Det kan henda at det tidlegare har vore meir vanleg å bera vatn på denne måten. Hugsar nokon i Dykkar bygd noko om det ?

Tilleggsspørsmål til nr. 12.

Finst det noko opplysning om at ein brukar eller har bruka fiskebein og fiskehovud til brensel ?

Har ein bruka kumøkk til brensel ?

5. Kjenner allei til det.

12 — " —————

4762

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING